

RODOLJUB.

Glasiló „Slovenskega društva“ v Ljubljani.

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca (ali če je na ta dan praznik, dan poprej) ter stane 70 kr. na leto. — Članom „Slovenskega društva“ in naročnikom „Slovenskega Naroda“ pošilja se list brezplačno. — Za oznanila plačuje se od dvo-stopne petič-vrste 8 kr., če se enkrat tiska, 12 kr. če se dvakrat, in 15. kr. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“ ali pa odboru „Slovenskega društva“ v Ljubljani. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

11. števil.

V Ljubljani, dne 3. junija 1893.

III. leto.

Štiri, Slovincem potrebne lastnosti.

Pisec teh vrstic bil sem nedavno navzoč pri zborovanju neke štajerske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. Na tem shodu spregovoril je rodoljuben g. župnik besedo, katera me je do dna srca ogrela ter mi je bila vesel dokaz, da še žive vsaj na Štajerskem slovenski duhovniki, ki niso šli v zanjko krivemu preroku Goriškemu, ki živé in goré za svoj narod.

In da bi bili deležni prekrasnih mislij, ki jih je razvijal imenovani gospod, tudi častiti bralci mnogo obrekovanega, a vendar vsikdar poštenega „Rodoljuba“, to je namen mojih današnjih vrstic. Gospod župnik naglašal je najprej, da je razmerje mej nami in Nemci podobno znani pripovedki o ježu in lisici. Tudi slovenska lisica priredila si je s težkim delom prijetno gnezdo, — prekrasno slovensko domovino. A prišel je nemški jež proseč lisico, naj mu privoščí v tem svojem gnezdu malo prostorčka, obetajoč, da bo ponižen in da bosta v najlepši slogi s upaj živela. Lisica mu je to dovolila, a komaj se je jež pri njej udomačil, jel je postajati prepirljiv in

preširen in naposled se mu je morala umakniti lisica iz svoje lastne domačije. Taka nevarnost preti tudi nam Slovincem in to tembolj, ker v svoji dobrosrčnosti nismo sprejeli v svoje gnezdo le jednega, temveč kar dva ježa; — nemškega in lahonskega. Da se odkrižamo teh sitnežev ter ju zavrnemo v dostojne meje, pa nam ni treba vseh 70 „kunštij“, o katerih po narodni pravljici razpolaga nesrečna lisica, temveč le štiri dobre lastnosti: **značajnost, delavnost, pogum in jedinstvo.** — Tako nekako je govoril na shodu družbe sv. Cirila in Metoda tisti odlični duhovni rodoljub, jaz pa sem mu iz celega srca pritrdil. Vendar pa bom sedaj njegovim mislim gledé na naše posebne in nič vesele kranjske razmere pridružil tudi nekaj svojih.

Bodimo značajni! Naglašajmo povsod in vsigdar, da smo Slovenci, da ljubimo svoj narod in jezik, v katerem nas je mati učila prvo molitev, da hočemo kot Slovenci živeti in kot Slovenci na slovenski zemlji umreti. Prav tako. A tudi vi, naši nepoklicani domači-

LISTEK.

Na nepravem poti.

(Spisala Josipina Prinčeva.)

V prijazni, a mali vasici D. živela sta pred leti pobožna zakonska. Mož Jakob, dasi šele okoli 50 let star, imel je že sive lase in gube so pričale, da je že marsikatera žalost prehitela leta v otožnem delu, ki razruši človeško življenje. Bil je precej visoke krepke postave. Ženica njegova bila je bolj majhna in od solnca zarnjavelega obraza. Na prvi pogled bi jej človek ne prištel več kakor kakih štirideset let. Berači v okolici jo sploh niso drugače imenovali kakor „dobro Meto“, kajti noben prosjak ni šel prazen iz njene hiše. Bog jima je dal dvoje otrok. Starejši sin Martin umrl je pred 14 leti v Bosni, v zadnji vojski s Turkom, kjer se je posebno hrabro obnašal in

bil v vzgled mnogim svojim tovarišem. Mlajši sin Tine imel je postati dedič precej velike kmetije. Ta sin je bil starišem več v žalost kakor v veselje. Sosedje so pogostoma rekali: „Iz tega fanta ne bode nič prida. Ta naj bi bil rajše umrl; nič ga ne bi škoda bilo. Martina pa, ki je bil priden in skrben fant, je Bog k sebi poklical. Kaj hočemo, koprija ne pozebe.“

Tine je pijančeval cele noči in se navadao šele pozno v noči s praznim žepom in slabo vestjo vračeval domov. Oče, ki ga je zjutraj iz spanja budil in k delu priganjal, mu je čestokrat pridigoval in svaril, naj se nikar tolikokrat ne prepije in denarja po nepotrebnem ne zapravlja. A Tinetu je bilo vse očetovo prigovarjanje bob v steno. Delati ni hotel, lenoba je rodila pohajkovanje in to ga je nagnilo k drugim pregreham. Da se je ta razuzdanost tako nevarno razvila, bila je vzrok prevelika ljubezen njegove matere, katera ni pripustila, da bi ga oče krotil z vso ostrostjo.

sodniki v duhovni in posvetni obleki, bodite nam bratje in ne nasprotniki, objemite nas v pravi krščanski ljubezni, in ne psujte nas kar nismo — brezverce in lažliberalce. Ne poslušajte glasu nekaterih svojih našemu narodu neprijaznih cerkvenih predstojnikov, katerim ste kakor mi dolžni pokorščino le pokorščino v verskih, ne pa tudi v političnih zadevah in njihovih plačanih strežajev, temveč poslušajte le glas svojega srca in svoje vesti! Potem boste v resnici značajni.

Bodimo delavni! Prav tako! Delujmo za narod branimo se nadležnega ježa, ki se šopiri po naši domovini. A ne cepimo svojih itak skromnih močij, ne iščimo nevarnosti, kjer je ni in ne verjemo ljudem, ki samo zato trde, da v nas vera peša, da bi nas odvabili od narodnega dela, od obrambe domovinskih pravic. Delajmo za obstanek in srečno bodočnost naroda in s tem bomo tudi najbolje skrbeli za utrjenje vere med nami, kajti zgodovina nas uči, da so narodni izdajniki tudi brezverci že zategadelj, da uduše svojo skelečo narodno vest. Na delo torej, a na pošteno delo, hujskanje zoper rodnega brata pa ni pošteno delo in naj se glasi tudi razleco.

Bodimo pogumni! Prav tako! Pogumno se borimo za svoje narodne pravice, ne pedi slovenske zemlje ne prepuščajmo iz lepa nemškemu in lahonskemu ježu a pogumno položimo tudi prst na rano na lastnem telesu.

Ne prepuščajmo, da bi se bratomorni razkol, ki ga je zasejala v nas sovražna tuja sila, širil, temveč pogumno se zoperstavimo vsakemu zaslepljencu, bodisi v duhovni ali posvetni obleki, ki skuša širiti ta razkol obrekujoč lastne slovenske brate kot brezverce in sovražnike naroda.

Bodimo jedini! Dal Bog! A do toli potrebne jedinstvi prišli bomo le tedaj, ako bomo značajni, delavni in pogumni, ako se bomo vedeli otresti neznačajnih hujskačev, ki bi radi v svojo pest dobili vernega kmeta ter ga zategadelj hujskajo zoper nas posvetno razumništvo, ki smo izrasli manj ali več vsi sami iz vrlega slovenskega kmetskega stanu.

Ne obrekujmo, temveč spoštujmo se, verujmo, da v prvi vrsti vsakdo sam skrbi za blagor svoje duše, ne razglašajmo za greh, kar nikdar ni bilo, namreč samosložnost v posvetnih, političnih in narodnih razmerah, ne zahtevajmo pregrešne posvetne nadvlade za katerikoli stan in potem bomo tudi jedini in složni. Pred Bogom smo vsi jednaki, škof in hlapec, gospod in kmet. Tega nikdar ne pozabimo!

Te iskrene misli so me navdajale, ko sem poslušal krásni govor omenjenega gospoda župnika in te misli sem hotel razkriti tudi čestitim bralcem „Rodoljuba“.

Dal Bog, da bi beseda meso postala!

V to svrhu ponavljam še enkrat: Bodimo značajni, delavni, pogumni in jedini!

Politični pregled.

Dež. zbori so zaključili svoje delovanje in sedaj zborujeta delegaciji. Češki dež. zbor je bil nenadoma zaključen, ker so mladočeški poslanci siloma preprečili razpravo o delitvi sodnih okrajev. Vlada in Nemei so se za to maščevali s tem da ni bil v delegacijah voljen noben mladočeški poslanec v noben odsek. To je silno razburilo ves češki narod in sploh vse pravično misleče

ljudi ter se bo še hudi maščevalo. — Delegaciji sta se poklonili cesarju, kateri je v prestolnem nagovoru izjavil, da so razmere mej našo in drugimi državami jako dobre in da je mir zagotovljen, kar je v vseh krogih naredilo najboljši utis. — Prihodnji teden začela se bodo posvetovanja v odsekih. Vlada zahteva letos zopet nad 4 milijone več kakor lani samo za voške namene. Ljudje

„Meta“, dejal je nekega dne Jakob svoji ženi, „ta fant naju spravi v grob. Zavoljo njega boš ti še jokala, da ti oči izteko, akoravno si zdaj dobra z njim in mu še potuho daješ. Še celo denarja mu daješ, če te prosi.“

Osem let pozneje uresničilo se je Jakobovo prerokovanje. Tine je ostal svojeglaven in malopriden. Tudi mati je spoznala svojo pregreho, a prepozno. Tine ni slusal nobenega opomina več, celo zavpil je na očeta ali na mater, kadar sta mu kaj očitala. Odkar ni mati več denarja imela, da bi mu ga dajala, postal je Tine še večji razsajalec. Siloma je zahteval denarja od matere in če ga ni dobil, prodal skrivaj orodje in druge potrebne reči, ki so bile pri hiši, denar pa potem v bližnji gostilnici zapil. Tako je zapravljajal očetu in pa samemu sebi svojo prihodnjo imovino.

Oče Jakob se je v zadnjih letih vidno postaral. Iz prejšnjega krepkega moža postal je slaboten starel.

„Meta“! dejal je nekega večera svoji ženi, katera je pri njegovi postelji stala in mu stregla, sram me je in sramota je težak križ, ki ga ne morem prenašati. Malopridni sin me bo pod zemljo spravil.“

Meti so pri teh besedah solze v oči posilile, vender je odgovorila: „Saj ni tako divji, kakor ti misliš; poboljšal se bo. Pomisli, sedaj je ravno v letih vroče mladosti, minolo ga bo, ko sprevidi, da tako ne more izhajati.“

„Ali nekaj si tudi sama kriva, ker ga iz mladih let nisi brzdala. Ako bi nihče ne skrival, nihče bi ne kradel. Ti pa nisi drugega delala, kakor skrivala njegove zmote in kar je bilo še največ, z denarjem mu potuho dajala.“

„Jaz mu nisem dajala nobenega denarja“, skrivala je Meta. „Slišal sem“, nadaljuje Jakob, „da je bil sinoči pri fantovskem pretepu udeležen.“ „Jaz nič ne vem“, odgovori žena, „pa ne verujem, da bi bil pri pretepu; to noč je spal doma.“

se iz naših krajev kar trumoma selijo v Ameriko, da bi doma lakote ne poginili, vlada pa jim nalaga za nepotrebno pomnožitev vojske vedno novih bremen, ne meneč se za to, s čim jih bodo ljudje plačevali in tolažeč se, da se bo že dotični denar iztirjal, pa če pride vse na boban. — Na Ogerskem se je na binkoštno nedeljo slovesno razkril spomenik l. 1849. padlim madjarskim punitovnikom. Vlada se je bala, da bi se mogle pri tej priliki primeriti njej neljube demonstracije in je zategadelj spravila na noge celo vojsko policajev. Razen malih vzklikov in malenkostnih izgrediv minula je ta proslava cesarju nezvestih vojakov precej mirno in tudi precej klaverno. — Na Nemškem se vse pripravlja za volilni boj in kakor se kaže, utegne vlada dobiti večino za svoje vojaške predloge. — V Belgiji in sicer v Bruselju zborovali so te dni odposlanci rudarjev z vseh krajev sveta in sklenili, da začnejo po vsem svetu v jeden dan splošen štrajk, ako se do jeseni postavnim potem ne uvede osemurni delavnik. — Italija je te dni prestala ministersko

krizo. Iz začetka so hoteli odstopiti vsi ministri, a ker je položaj tak, da sploh ne more nobena vlada dlje časa izhajati z državnim zborom, odstopila sta samo dva ministra, drugi pa so ostali, dobro vedoč, da ne za dolgo. — V Srbiji vršile so se te dni nove volitve za skupščino. Radikalci so napenjali vse sile, da so pridobili kolikor mogoče več mandatov, in posrečilo se jim je. Sredi meseca junija se bo nova skupščina sešla in prva stvar, s katero se bo bavila, je zakon o iztiranju kraljice Natalije, kateri zakon se bo razveljavil, da se kraljici Nataliji omogoči vrnitev na Srbsko. — Bolgarska mora biti srečna, kajti sobranje je odobrilo od Koburžana zahtevano premembe ustave. Za to premembo so glasovali vsi poslanci, boječ se, da bi vsako najmanjšo upornost plačali z življenjem. — Dočim pri nas v stari Evropi pašujejo policisti in raznovrstni Stambulovci, slavi dežela svobode in napredka, Amerika, 400letnico svojega odkritja z velikansko razstavo v Čikagi. Kolik razloček!

Dopisi.

Iz Štajerske 25. maja. [Izv. dop.] (Poziv na družbo sv. Cirila in Metod a.) „Z ničemur se velik narod ne ponižuje tako, kakor če tlači narod šibki, nič pa ni vzvišenejega, nego kedar velik narod skrbi za svojo čast in iz zavednosti svoje dolžnosti odpravlja staro krivico.“ Zlate besede, katere je izrekel stari in sivolasi Gladstone, angleškemu parlamentu predsednik, pri razpravi o avtonomiji Irske. „Vyšehrad“ pristavlja k temu: „Te zlate besede naj bi bile zapisane z zlatimi črkami na stene našega drž. zbora in dež. zborov, na desko portfeljev ministerskih, na klopi častitih gg. poslancev, s kratka povsod, kjer bi primerno padale v oči tem, kateri še vedno ne pridejo do tega, na kaki

podstavi naj bi se izvršila s prava mej Slovani in Nemci. Ali se povspnejo kdaj naši Nemci do te moralne stopinje, na kateri stoji prijatelj Irske — Gladstone? V naši monarhiji prebivajo mnogovrstni narodi, nekateri od teh so v manjšini, nekateri v večini. Pa žalibog prisiljeni smo gledati, kako pritiskajo dan na dan male narode višji krogi, upajoč, da skoro pride čas, ko jih bodo videli ustopljene z drugimi večjimi narodi. In komu se večja krivica godi, če ne nam Slovanom, v obče Slovencem in Slovakom posebe? Vsakovrstne pripomočke iščejo, da bi nas že skoro mogli odpraviti iz zemeljske površine ne samo posvetna, ampak tudi duhovna oblast. Velikokrat se nameščajo celo v slovenske in slovaške kraje uradniki

Tako bi se bila morebiti mož in žena še dalje pogovarjala, ko ne bi ura na jednajst kazala in ju opomnila, da je čas počivati in ne več besedovati.

Stari Jakob ni dolgo bolan ležal. Čez teden dni preselil se je tja, kjer ni žalovanja in britkostij. Sinova malopridnost in razuzdanost, kakor je sam rekel pred smrtjo, izkopalji sta mu grob.

V sosedni vasi, kake pol ure oddaljeni od D., imeli so Malenčevi, tako se je reklo pri hiši naše družine, ali bolje Meta Malenka, sestro Marijano. Ta je imela jedino hčer Katrico. Marijana je bila že več let udova; živela je sebe in svojo hčer s pomijanjem in pranjem po poštenih hišah. Katrica je bila tačas lepo dekle, v dvajsetem letu svoje starosti, zelo bojazljiva, pobožna in tiha. Oblačila se je priprosto pa čedno in spodobno. Sama se je malokdaj ustavila pri Malenčevih; a kadar ste bili z materjo pri maši v farni cerkvi, tedaj nista nikoli pozabili obiskati teto Meto.

Od začetka je Tine skoraj zavidno gledal lepo obnašanje svoje sestričine. Pozneje je zapazil, da ga vleče k Katrici neka nevidna moč. Ker je Tine osorno in ostro upiral oči v lepo sestričino, bala se je ponižna, tiha in nedolžna Katrica in ni povzdignila nanj čistih in lepih svojih očij. Tinetovo surovo, šaljivo govorjenje vzbudilo je v njej neko plašnost in ogibala se ga je skrbno pri vsaki priložnosti. Ako mogoče, šla je le takrat k teti Meti, kadar je vedela, da ga ni doma.

Tine ni prezrl, da se ga ogiblje sestričina. On je namreč spadal mej tiste ljudi, katere še bolj vžgeš, če jim pot zapreš. Tudi je vedel, da je sam kriv, da ga Katrica ne more videti. Pobiljšati se moram, pobiljšati, govoril je sam sebi, potem se mi ne bo več umikala. Samo če se skrivaj ne meni s sosedovim Mihom. Sklene torej, da bo nedeljo gredoč iz cerkve Katrici svojo misel razodel.

„No Katrica“, pravi Tine proti domu hitoči deklici, „zakaj se me pa tako ogiblješ, saj ti nisem nikoli nič hudega storil?“

in učitelji, kateri niso zmožni jezika ljudstva. Zato pa naj bodejo te vrstice poziv na vse domo- in rodoljube, da bi pomagali tukaj na mejah bivajočemu prebivalstvu do probujenja narodnosti in gmočnega stanu. Naši sovražniki si že itak stavijo svoje meje do sinje Adrije. Koristiti pa bi mogli najbolj s tem, da bi na jezičnih mejah n. pr. na Štajerskem, Koroškem, Primorskem in Ogerskem, ustanovili šole in bralna društva s pomočjo družbe sv. Cirila in Metoda. Ni tako potrebno gledati na tiste kraje, kateri niso tako jezikovni in narodni nevarnosti izpostavljeni, kakor ravno ljudstvo na jezičnih mejah. Dolžnost naša je, da vsako ped zemljo ohranimo, katera je še naša lastnina in zatorej ne pustimo več dalje prodirati našim nasprotnikom.

Tudi duhovna oblast, katera bi mogla pravičnejša biti, hoče se okoristiti s pomočjo posvetne oblasti. Prestavlja namreč v čisto slovenske ali mešane kraje duhovnike, ki niso zmožni jezika svojih vernikov, da tem ni mogoče slišati svojega jezika v cerkvi, spovednici in šoli. Slovan obče Slovenec je pač res trpin do smrti, ako hoče svoje domoljubje tudi očitno kazati, kakor nam pričuje celo življenje naših blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Ona sta veliko pretrpela zaradi cirilo-metodijskega obreda od strani sovražnih jima Nemcev, pa vendar sta zmirom zmagala. Ako bi cirilo-metodijski obred pri nas še danes obveljal, bi nas pač naši sovražniki ne mogli potujčiti v takem številu, kakor je nas potujčenih. Zato zahtevajmo zopet čas Hadrijana II. nazaj! Stopite, blagi domo- in rodoljubi na noge in otmite tukaj še bivajoče slovensko prebivalstvo pogube s pomočjo družbe sv. Cirila in Metoda. Naša blagovestnika naj pa prosita pri Bogu, da bi se njima udano in verno ljudstvo ne potujčilo!

Š a l a m u n.
Iz Hirske Bistrice dne 28. maja [Izv. dop.]
 (Razne novice). — Že dolgo časa ni bilo dopisa iz našega kraja. Ker se pa bojim, da mi pero ne zarjavi, umočil sem je, ter Vam napisal nekoliko vrstic.

Zato ker vidim, da bolje storim, če nimam s teboj nič opraviti, odgovori mu dekle nazaj, se obrnivši.
 „Veš Katrica, jaz ne morem prestati, da nekaj besed s teboj ne spregovorim. Meni je hudo, ker vidim, da se me ti ogiblješ, ki te imam rad, zelo rad.“

Mene imaš rad, — meni? odgovori Katrica.
 „Da, da, tebe, ki si postala lepa, da ti je ni para v naši okolici“, pravi Tine. „Jednega moraš rada imeti, če ne mene, pa drugega. In česar si jaz želim, je to, da si moja.“

Tine! pravi Katrica, nikar me ne zadržuj z nepotrebni besedami in s prilizovanjem. Saj vidiš, koliko je ljudij, ki gredo od naše in prihajajo proti nama. Tudi ni dobro, če se dekle na cesti ustavlja in pogovarja z moškim.

„Dobro, dobro, le pojdi, saj vidim, da za me nič ne maraš. S sosedovim Mihom, kakor sem slišal, se pa vendar rada pogovarjaš. A pomisli, če mene nočeš, maščujem se nad njim.“

Prejšnja leta je bil tukaj boljši zaslužek, nego je sedaj. Trgovina z deskami in „tavoletami“ jako peša; posestniki žag in mlinov imajo jedino nado že v to, da bodo Tržaćani vodo kupili, a najbrže — vsaj tako se kaže — ne bo nič iz te kupčije. Naš gospod lečnik je sicer dobrotljiv siromakom ter jih lepo število brezplačno podpira, no ne bi škodilo, ko bi si nabavil več potrebnih zdravil, da ne bi bil primoran skoraj vsak bolnik iti v bolnišnico v bližnje mesto. To leto smo dobili slovensko-nemški poštni pečat, a dozdeva se nam, da ga poštnice ne marajo, ker se prečesto samo nemškega pečata poslužujejo. Pa ne, da bi imele tak nalog od — zgoraj? Pri nas je precej lepo število veljakov, a niso toliko navdušeni, da bi osnovali kako narodno-napredno društvo, kakor „Sokolsko“ ali pa „Ognjegasno“. Zagorje na Pivki je za polovico manjša vas od naše, pa ima vendar svoje hvalevredno ognjegasno društvo. To je znamenje, da v srcih vrlih Zagorskih rodoljubov klije iskra narodnosti. V nje naj se ugledajo naši — možje!

Jako žalostno je to, da se v Bistrici še vedno sem ter tja nemškutari in prezira slovenščina. V tem pogledu se posebno odlikuje nežni spol, češ, da je nemški jezik za „nobel“ ljudi, ali pa za take ljudi, kateri bi radi „nobel“ bili, a slovenski da je za prostake. — Mnoge od njih tako nemškutarijo, da bi se jim rojeni Nemeč do sitega nasmejal. — Posebno se je pokazalo lani, kaj zamore čut narodnosti pri izletu Primorskega planinskega društva z Reke. Župan iz Trnovéga, g. Urbančič, se je namreč v svojem slovenskem govoru ponesel, dočim se je naš gosp. župan mučil s svojo govorancijo, ko da bi orehe grizel. Sicer bi pa tudi nekaterim drugim krogom nič ne škodovalo, ko bi spoštovali slovenski jezik nekoliko bolj, kakor doslej.

Dal Bog, da bi te besede padle na rodovita tla!

Tine odide, pustivši ubogo Katrico prestrašeno, ker je slišala imenovati ime svojega ljubljence Miha.

Od tistega dne, ko je bil Tine prepričan, da Katrica zares ljubi Miho, ni mogel po cele noči zatisniti ločes. Premišljeval in ugibal je, kako bi vendar tega usiljenca s poti spravil. Vokrčmi ni bilo Miho skoro nikdar dobiti, ker Miha je le redkokdaj kak krajcar zapil in se začel Tinetu ogibati, vedoč, da je ta postal njegov sovražnik. Tinetu je hudobna misel kmalu pomagala. Sklenil je s semnja gredočega Miho počakati pri bližnjem gozdčiču. Ko se je jelo mračiti, je naš Tine malo vinjen korakal proti omenjenemu mestu. Malo mu moram možgane prerahljati, da ne bo več lazil za njo, govoril je sam s seboj Tine. A hudimana, nič nimam takšnega orodja, da bi mu dase z glave posnel. A čakaj, oni le kolec bo tudi dobro opravil in nič ne dé, če mu tisto neumno butico malo premikastim. In rekši izruje iz bližnjega plota majhen a težak kolec in stopa dalje.

Slovenske in slovanske vesti.

(Volitve v zdravniško zbornico kranjsko) zaključile so se dne 17. maja. V to zbornico volijo Ljubljanski zdravniki 4 odposlance, zdravniki na deželi pa 5. Na splošno začudenje voljeni so bili na deželi, izvzemši Kamniški okraj, sami nemškutarji, v Ljubljani pa so dobili slovenski in nemškutarski kandidati po 12 glasov. Ker sta za nemškutarje glasovala tudi jeden slepi in jeden umobolni zdravnik, ki ne izvršujeta več zdravništva, ki nista naznanjena kot zdravnika in ne plačujeta nikakih davkov, zahtevali so slovenski zdravniki, da se ta dva glasa razveljavita. Vlada pa tej zakoniti zahtevi ni ustregla, ampak določila, da se mora mej slovenskimi in nemškimi kandidati srečkati. Ker slovenski zdravniki te volitve ne pripoznavajo kot zakonito, pritožili so se na ministerstvo.

(Volilni shod) sklical je na dan 14. maja državni poslanec dr. Ferjančič v Vipavo. Zbralo se je mnogo volilcev, ki so pazno poslušali poročilo o državnozbornem delovanju gospoda poslanca ter mu izrekli zahvalo in zaupanje.

(C. kr. kranjska kmetijska družba) ima občni zbor v četrtek dne 8. junija ob polu 9. uri dopoldne v dvorani mestne hiše v Ljubljani z običajnim dnevnim redom.

(Mestna hranilnica v Kranji) prične svoje delovanje začetkom julija t. l., prošnje za posojila pa bode vzprejemala že od dne 15. junija naprej. — S tem je ustrezno živi potrebi in je le želeli, da bi drugi kraji naše domovine posnemali ta napredni korak naše gojenjske metropole. Natančneje o otvoritvi in poslovanji nove te hranilnice poročali bomo prihodnjic.

(Občinske volitve.) Dne 18. maja vršila se je za občino Lesce volitev novega občinskega odbora. Volitev je bila precej živahna, dasiravno ni v občini nikakega političnega strankarstva, ampak zmerno-narodno. Le ne-

koliko nasprotstva v osebnem oziru je prouzročilo, da se je dosedanji odbor do polovice izpremenil. Izvoljeni so bili po večini glasov sledeči odborniki in sicer v I. razredu: Josip Gogala, posestnik v Novivasi, Franc Legat, posestnik v Lescah, Janez Jalen, posestnik v Lescah in Jan. Wucherer, gostilničar in posestnik v Lescah. II. razred: Fran Dežman, posestnik v Hrašah, Ant. Apih, posestnik v Žapužah, Fran Vovk, posestnik v Hrašah in Luka Grilec, posestnik in tovarnar v Žapužah. III. razred: Anton Meršol, posestnik v Hrašah, Mat. Dobida, posestnik in gostilničar v Lescah, Josip Mulej, posestnik na Studencicah in J. Valant, posestnik v Novivasi. — Nadejati se je, da bode novoizvoljeni odbor v čast in blagor cele občine po svoji možnosti deloval.

— Dne 18. maja vršile so se občinske volitve v Sevnici. Kako so nemškutarji onemogli, vidi se iz tega da se volitev niti udeležili niso. Sprevideli so, da bi grozno pogoreli, kajti odklenkalo jim je že za vselej. Tako so bili slovenski kandidatje soglasno izvoljeni. — Letos se nemškutarji niso udeležili občinskih volitev v Rajhenburgu na Spodnjem Štajerskem in so bili voljeni samo slovenski narodni možje v občinski zastop. — Od 29. maja do 11. junija vrše se v Trstu občinske volitve, pri katerih si nasprotujejo tri stranke: iredentovci, laški konservativci in Slovenci. Konservativci so zahtevali, naj jih Slovenci podpirajo, ker pa niso hoteli vzprejeti od Slovencev stavljenih pogojev, razdrla so se vsa pogajanja. Slovenci postavili so samo v okolici svoje kandidate in — za poskušnjo — v 4. volilnem razredu v mestu. V ponedeljek vršila se je volitev v 4. razredu in so z velikansko večino zmagali iredentovski kandidati. — Slovenski kandidati so dobili primeroma malo glasov, ker ni bilo nič agitacije in ker so konservativci zbegali slovanske volilce. Pri tej prvi volitvi se je pokazalo, da je večina pristnih italijanskih Tržačanov navdana s pravim iredentovskim duhom.

Dolgo je čakal in se naposled naveličal premrazovati, kajti bilo je pozno v jeseni. Kar zasliši šum, kakor da nekdo hodi. „To bo Miha“, pravi Tine sam pri sebi in pripravi kolec. Ko je Tine spoznal, da je res Miha, vstal je tiho, vzdignil kolec in udaril nesrečneža tako močno po glavi, da je ta v nezavesti obležal. Tine je hitro pobegnil.

Drugi dan se je po vasi in okolici govorilo, da je nekdo po noči Krančevega Miho potolkel, vendar ne do smrti. Ljudje so sumničili tega in onega in zadeli so tudi Tineta. Toliko bolj so ljudje to trdili, ker Tineta od tiste noči, ko je Miho tako nesrečno po glavi udaril, nikoli doma ni bilo. Orožniki so tudi pogostoma prišli iskat ga na dom, a brezuspešno. Ali kmalo so tudi izvedeli, kam da zahaja in takoj so mu bili za petami. Po kratkem uporu odpeljali so ga v ječo.

Tine je priznal krivdo in bil obsojen na tri leta težke ječe. Noč in dan je nesrečnež premišljeval, kako bi

se dalo iz zapore pobegniti. Dolgo časa se je trudil a zastonj. Vender je nekega jutra po viharni noči strah prešinil stražnika, ko je zvedel, da je v noči jednega jetnika zmanjkalo, namreč — Tineta. Iskali so ga dolgo časa, a zastonj. Meta, Tinetova mati, skoro da ni strahu umrla, ko je zvedela to novico. Zbolela je in čez teden dnij položili so jo tja, kjer počiva mož Jakob.

Tine bil je še tistega dne zvečer pri Katrici. A ko ga je ugledala, zbežala je pred njim in se zaprla v svojo sobo, ne meneč se za Tinetovo klicanje.

Bila je viharina noč. Tine je več ur stal pri Katričinem oknu, trkal, klical in prosil. Ko pa ni dobil odgovora, premagala ga je jeza in hitel je proti Savi.

Par dnij pozneje vrgli so valovi truplo Tinetovo na kopno.

(Nova podružnica kmetijske družbe) za župnije Sv. Križ, Dole in Čatež se snuje v Sv. Križu pri Litiji. Da se bode ta toli potrebna podružnica vzlic vsem zaprekam vender le ustanovila, je jedina zasluga gosp. nadučitelja Jegliča, ki je ne le za šolsko vrtnarstvo, temveč sploh za kmetijski napredek ves nnet, kar more sedaj seveda le v ožjem krogu, na svojem s tolikim trudom urejenem šolskem vrtu, dokazovati. — Radi podružnice se ni zbal ne potov ne troškov, samo da je navdušil domačine in okoličane za kmetijsko družbo. Omeniti pa se mora, da so pri tem nekako najbolj hladni oni možje, ki hočejo biti — in so tudi v navadnem življenju najbolj češčeni, naj se že za občno koristno stvar tudi čisto nič ne brigajo. Kmetu pač treba pouka. — Osnovni občni zbor imenovane podružnice bode v nedeljo, 4. junija t. l. po litanijah.

(Občni zbor banke „Slavije“) bil je dne 13. t. m. v Pragi. Iz letnega poročila, katero nam je poslalo generalno ravnateljstvo, posnemamo, da je leta 1892. bilo pri „Slaviji“ zavarovanih 239.489 oseb za 486.096.812. kron. Reservni fondi bankini iznašajo preko najst milijonov kron in so naloženi večinoma v vrednostnih papirjih in na hipotekah. V samo Istro posodila je banka „Slavija“ že blizu 300.000 kron. Za škode izplačala je v 24 letih svojega obstanka 42.925.737 kron. Omeniti je še, da je rezervni fond za požarne škode za 58% večji, kakor ga predpisujejo ministerski predpisi. Iz tega sledi, da banka „Slavija“ posebno važnost poklada na varnost svojih članov. Na to je treba posebno opozarjati, ker delniške zavarovalnice, katere se tako rade ponašajo z velikimi številkami, navadno še predpisane rezerve nimajo. — Onim članom, ki so zavarovani za življenje, naklonila je „Slavija“ zopet letos 10%no dividendo, svojih uradnikov pa se je spomnila s tem, da je bogato dotovala njihov penzijski fond, ki iznaša že 471.744 kron. — Iz vsega letnega poročila vije neka hvalevredna jasnost, kakoršne tako mnogokrat pogrešamo pri računskih sklepkih jednakihi zavodov in zato prav iz srca čestitamo upravi banke „Slavije“ na sijajnih uspehih, ki so rezultat njegovega previdnega delovanja. Slovenskemu občinstvu

pa najtopleje priporočamo ta vsega zaupanja vredni vsekozi narodni zavod.

(Deželnozbornska dopolnilna volitev v Zagrebu) Navzlic temu, da je bil poraz gotov, udeležila se je opozicijska stranka zadnje volitve, da pokaže svojo moralno moč. Vlada delala je na vse kriplje, da se opomore od zadnjega propada v III. volilnem okraju, ker jej v I. okraju ni bilo težko doseči zmago s pomočjo do skrajnosti teroriziranih uradnikov, ki imajo večino v tem volilnem okraju. Gorje uradniku, ki bi se bil samo drznil doma ostati in ne glasovati po komandi, kamo li, da bi glasoval za opozicijskega kandidata. Tako se je dosegel volilski uspeh. Kandidat opozicije prof. Smičiklas dobil je 191 glasov nezavisnih meščanov, prof. Pliverić vladni kandidat pa 361 glasov, mej temi 315 uradniških.

(Narodno gibanje na Koroškem.) Vrlo delujoče „Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ deluje tako neumorno, previdno in uspešno, da je moremo v izgled postaviti vsem drugim političnim društvom na Slovenskem. Da bi vsa naša društva delovala tako neutrudno kakor koroško, bil bi položaj narodne stranke v nekaterih krajih dosti ugodnejši, nego je sedaj. Koroško društvo zborevalo je dne 14. maja v Št. Janžu, dne 22. maja v Šent-Lišpu, na kateri shod je prišel tudi posl. dr. Vošnjak, in dne 11. junija bode zborevalo v Dobrli vesi. Na vseh teh shodih bila je udeležba jako velika; izpregovorila se je marsikaka navduševalna in poučna beseda in kar je največje važnosti, na vsakem shodu so se nekateri doslej nezavedni Slovenci uneli za sveto našo narodno stvar in se oklenili katoliško političnega in gospodarskega društva. Zato slava vrlému društvu in njega delavnim in požrtvovalnim odbornikom in članom. — Kako neljubo je Nemcem delovanje tega društva, se vidi pri vsaki priliki. Pa tudi vlada ne gleda s prijaznim očesom na gibanje koroških Slovencev, ampak je ovira, kjer more. Tako je celo prepovedala izlet „Ljubljanskega Sokola“, določen na dan 4. junija.

Razne vesti.

(Inženerja Tomana) truplo našli so delavci dne 20. maja v Savi in sicer v Prebačevem pod Kranjem. Inženjer Toman je izginil iz Kranja dne 7. maja, truplo njegovo ležalo je torej trinajst dnij v vodi in bilo precej segnito. V nedeljo bila je sodna komisija na lici mesta ter je dognala, da je hudodelstvo izključeno. Pogreša se sicer briljantni prstan, kateri je nosil pokojnik, in listnica z denarjem, a to mu je bilo že mrtvemu vzeto.

(Rešitev življenja.) Binkoštni ponedeljek bil je 10letni dečak Jakob Marušič v nevarnosti, da utone v Ljubljanici pri Vrhniku. Mimoidoči načelnik okr. cestnega odbora g. Kar. Kotnik priskočil mu je na pomoč, pa je prišel sam v smrtno nevarnost. Hlapca Jernej Širca in Valentin Modrijan prihitela sta s čolnom na pomoč

in rešila oba. Dečak je bil že brez zavesti, vender se je kmalu zopet zavedel.

(Požar.) Pri Sv. Barbari v Halozah in sicer v občini Gruškovec pogorela so v noči dne 15. maja trem gospodarjem poslopja. Zalostno bilo je slišati v od požara razsvetljenej noči glasen krik in jok ubogih ponesrečencev. Ker prevladuje huda suša in je bilo tudi pomanjkanje vode, zgorela so poslopja do tal in ljudje so si komaj rešili golo življenje. Dva posestnika sta bila zavarovana, tretji ne.

(Savski most pri Smledniku.) Novi most preko Save pri Smledniku je že gotov in se bode v kakih 8 dneh, ko bode dogotovljena tudi dovozna cesta, kolavdiral ter potem izročil prometu. Dosedanji brod čez Savo se bode potem odpravil.

(O groznem požaru v Zahomcu v Ziljski dolini) došlo nam je še sledeče poročilo: Hudo zadela je nemila nsoda letos ubogi Korotan. Do sedaj imeli smo silno sušo, da ni bilo niti paše za živino, niti upanja na izdatno letino za ubogega kmeta. Sedaj se je obrnilo sicer malo na boljše, a v večji meri še vedno pogrešamo blagonosnega dežja. Pa še hujše nasledke je imela letošnja suša. Ni ga bilo skoraj tedna, da bi se ne bila slišala žalostna novica o kakem požaru in posebno Ziljsko dolino je to hudo zadelo. Pretéklo nedeljo ob jedni uri popoldne vnelo se je na dosedaj še neznani način v Zahomcu blizu Ziljske Bistrice in ob dveh stalo je od 26. števil, katere broji vas, samo jedno pdslopje. Požarne brambe prihitele so sicer od vseh strani, a radi silne vročine in pomankanja vode skoro ničesar niso mogle opraviti. Tako hitro razširjal se je plamen, da ni bilo mogoče — dasi so bili ljudje vsi doma — rešiti vsaj živino. Zgorelo je precej živine, pohištvo skoro vse. Zavarovani so razun jednega pač vsi gospodarji, a za jako male svote. Škode je do 140.000 gl. Tudi dve človeški življenji tirjal je grozni požar. Neko 56letno žensko, ki je hotela rešiti svoj prihranjeni denar, objel je plamen že zunaj hiše. Našli so jo mrtvo na vrtu ob pogorelem plotu. Dvajsetleten fant pa, ki je ležal na smrt bolan, preminil je, ko so ga nesli iz goreče hiše. Beda je velika in prav presrečno se obračamo do slovenskih rojakov, da pomagajo kolikor mogoče ubogim pogorelcem!

(Svarilo takim, ki se hoté izseliti v Ameriko.) V mnogih krogih se misli, da je v Ameriki še obilo dobre zemlje dobiti po nizkih cenah. Res je še precej take zemlje, a večinoma se nahaja v zapadnih deželah, ter ni posebno pripravna za poljedelske namene, ker je ali gorata in razjedena ali pa nerodovitna. V drugih krajih je podnebje jako suho in neugodno. A tudi za taka zemljišča povprašuje se toliko, da bodo v nekaterih letih vsa oddana. Poljedelci, ki se nadejajo, da v Ameriki najdejo Bog si ga vedi kako srečo, naj si torej stvar dobro premislijo, predno zapusté staro svojo domovino.

(Samomor v kopališči.) Te dni opoldne prišla je v neko kopališče v Trstu črno oblečena 45letna gospa in so ji na zahtevanje odprli kopalno sobico. Ko je čez več nego jedno uro ni bilo ven in se tudi ni oglasila, ko se je trkalo na zaprta vrata, zlezal je kurilec kopališča na lestev ter pogledal skozi okno. Zapazil je, da ženska leži v banji kakor mrtva. Na to so pozvali policijskega komisarja in siloma odprli zapahnjena vrata. V banji je ležala neznana ženska mrtva in imela 37 ran, večinoma na nogah in rokah. Na polici našla se je britev, s katero si je nesrečnica prizadejala te rane. Pri mrtvi našli so mali znesek denarja, tobačnico in ruto zaznamovano z A. P., a nikakoršnih papirjev.

(Umor.) Mej Logom in Strcem na Koroškem je neki „vandrovce“ siloma oskrnil in potem umoril devetletno deklico. Ljudje so ga videli, ko je bežal, pa ne vedo povedati drugega, kakor da je bil oblečen tako, kakor navadno „vandrovci“ in da je imel črno brado.

(Žrtvi gizdavosti.) V Rogovem v okrogu Mogilno na pruskem Poljskem umrli sta dve mladi cvetoči dekleti kot žrtvi gizdavosti. Pojedli ste namreč, da bi bili bolj blede in torej po njihovem mnenju lepši, vsaka pol funta navadne pisalne krede. Kmalu potem pa jima je pričelo prihajati slabo in malo ur pozneje sta umrli.

(Dve slovanski slavnosti.) Ob jednom z Gundulićevo slavnostjo v Dubrovniku bode se praznovala slavnost štiridesetletnice prve slovanske tiskarne na Cetinju. Vseučilišče v Kazanu na Ruskem je tem povodom imenovalo kneza črnogorskega glede na njegovo zasluge kot pisatelja, pesnik in pospešitelj slovanske kulture, svojim častnim članom. Slavnosti v Dubrovniku in na Cetinju se bode ta vršile tako, da se bode mogoče udeležiti obojih in se pričakuje mnogo odličnih slovanskih gostov.

(Preganjanje rumunskih rodoljubov.) Višje državno pravdnistvo v Kološu pričelo je sodniško postopati proti vsem 25 članom eksekutivnega odbora rumunske narodne stranke zaradi znanega memoranduma in sicer po § 173 kazenskega zakona.

Poučne stvari.

Ne preganjajte netopirjev!

Netopir je po podobi svoji grd, in zato ga ljudje, ki ne vedo, da je jedna najkoristnejših živalij, pobijajo — kmetijstvu v veliko škodo. Netopir je mesojedna žival in se živi ob gosonicah, metuljih, hroščih, posebno navadnih, katerih po noči išče in jih žre. Po izkušnjah je dokazano, da jeden sam netopir jedno samo noč več 100 hroščev polovi. Če preganjamo netopirje, je pač očitno, da preganjamo najboljše varuhe kmetijstva in vrtnarstva. Dolžnost umnega gospodarja bi torej le bila, varovati to dobrotljivo živalico in skušati, da se pomnoži!

Zablačeno seno.

Prijatelj kmetijstva opominja posestnike travnikov, naj ne pokladajo zablačenega sena ali otave, kajti taka klaja škoduje plućam in prouzroči lahko pljučno kugo ter tudi izvrgavanje. Tako seno naj se raje sežge. Močno zablačena klaja se ne da zboljšati niti z izpiranjem niti z mlatvijo. Zablačeno seno tudi ni za stéljo, ker bi ga živina vendar le d bila, če bi ga pod njo nastiljali. Prah škoduje pa tudi očem in plućam ljudi.

Mah se zarezja po travnikih

le vsled pomankljivega gnojenja. Vsak kmetovalec ve dobro, da izgine mah po primernem gnojenji popolnoma s travnikov, namesto njega pa vzraste zlahtna trava. S samim uničevanjem mahu ne izboljšamo prav nič travnikov. Uničevanje mahu in krepčanje travnikov mora se ob jednom vršiti, če hočemo imeti kaj uspeha. To dosežemo s temeljitim brananjem in gnojenjem travnikov. Z branjem odpravimo mah in prerahljamo tla, kar je zelo velike koristi, za to se mora to vedno pred gnojenjem zgoditi. Za gnoj se da porabiti lesni pepel, apneni prah, mavec, cestno blato, dobro uležani kompost, Tomaževa žindra z žveplenokislím kalijem, gnoj iz stranišč, kostna moka, gnojnica itd.

Sredstvo, da drevesa bolje rodé.

Našteti hočemo nekaj sredstev, ki pomagajo, da drevesa bolje rodé. Ta sredstva se niso le pri nas, temveč po došlih poročilih tudi drugod dobro obnesla. Prvo sredstvo je, da se zemlja pod drevesno krono prekoplje in dobro z lesnim pepelom pognoji. Drugo je, da se premočno rastoče veje privežejo na nižje, slabeje rastoče. Tako pripogibanje in privezovanje na nižje veje je izvrstno pri

vrstnih drevesih in pritlikavcih. Tretje sredstvo je, da se precepijo prehitro rastoča in nerodovitna drevesa z vrstami, ki slabo raste, pa dobro rodé v dotičnem kraju, tako da so navadno prepolne. Lepe uspehe v tem oziru so dosegli z zimsko zlato parmeno, Luikenom, Grafenstajncem, potem z belimi maslenkami in z Ligelnovko. Četrto sredstvo je, da se drevesa ob cvetji nekoliko poškopé z medico ali sladorno vodo. Nato se zbere na drevesu takoj cel trop čebel, ki drevo še več dnij obletavajo in plojenje cvetov pospešujejo, naj so tudi hrano že pobrale. Ob tem času je dobro tudi drevesu močno prilivati z gorko vodo, v kateri je razstopljenega nekaj gnoja. Voda sme biti vroča 50—60° R.; nikakor ne škoduje, če tudi jo vlivaš v izkopani jarek naravnost na korenine pri lepem vremenu in ob cvetji, temveč le koristi.

Loterijske srečke.

Brno, dné 20. maja: 58, 50, 12, 48, 78.
 Gradec, dné 20. maja: 66, 41, 86, 76, 87.
 Praga, dné 24. maja: 21, 83, 3, 84, 42.
 Trst, dné 29. maja: 47, 72, 45, 75, 59.
 Linc, dné 29. maja: 34, 30, 21, 14, 9.

Tržne cene v Ljubljani

dne 31. maja t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	8	75	Špeh povojen, kgr.	—	66
Rež,	6	75	Surovo maslo,	—	90
Ječmen,	6	50	Jajce, jedno	—	02
Oves,	7	25	Mleko, liter	—	08
Ajda,	5	75	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso,	4	41	Telečje	—	60
Koruz,	6	90	Svinjsko	—	61
Krompir,	4	09	Koštrunovo	—	40
Leča,	14	—	Pišanec	—	38
Grah,	14	—	Golob	—	18
Fižol,	10	—	Seno, 100 kilo	—	320
Maslo, kgr.	1	10	Slama,	—	276
Mast,	—	78	Drva trda, 4 metr.	—	650
Špeh frišen	—	64	" mehka, 4 "	—	5

Dva Nemca

sta naznanila tukajšnjim mešetarjem, da prideta kupovati živino na Dulenjako, in sicer začneta dne 21. junija t. l. v Vel. Laščah na sejmu.

vrti V Dobrémpolju, dné 19. maja 1892.

Občina Videm.

J. Traun v Ljubljani

mehanični mlin, tovarna ješprenjčka in jesiha, trgovina s špicerijo, žganjem, žitom, pridelki in drvami

priporoča veliko zalogo svojih izdelkov:

pšenično, ajdovo, rženo in koruzno moko, ješprenj, ješprenječek in pšeno, najmočnejši in najokusnejši vinski kis in kisov ovet. Priporoča tudi špicerijsko blago, žganje, spirit, suhe in oljnate barve. Kupuje vse domače pridelke in priporoča mnogovrstna, zanesljivo kaljiva semena. Živinorejcem priporoča zadnja moka za živino, ker je ceneji in izdatnejši kot druga sredstva. (3—11)

Zunanja naročila se hitro in natančno izvrše.

J. Kunčič izdelovatelj soda-vode

v Ljubljani, v Križevniških ulicah št. 10 filijalka v Lescah, Bled,

priporoča čast. p. n. občinstvu in gospodom gostilničarjem svoje dobro izdelovalnico dobre, zdrave ukusne soda-vode.

Zunanja naročila izvršujejo se točno. (16—10)

Na najnovejši in najboljši način umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca (11—17)

zobozdravnik A. Paichel, poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Zaupni mož v vsakej fari. Velevažno, stoletja obstoječe, povsod izvanredno zaupanje in spoštovanje uživajoče domače denarstveno podjetje (poroštveni za klad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevo privilegirano ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke c. kr. državne vlade in čegar vsestransko priznano blagonsno delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsakej fari po jednega **zaupnega moža** z nalogo, pospeševati večje razširjenje tega podjetja v dotičnem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje uživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek za mnogo let, blagovolijo naj pod znamko „201.191, Graz postlagernd“ več poizvedeti. (18—4)

Peregrin Kajzelj

Stari trg št. 13

(6—11)

priporoča slavnemu občinstvu in prečastiti duhovščini, svojo bogato zalogo lestencev, oljnatih podob, zreal, kakor tudi vse v njegovo stroko spadajoče predmete n. pr. stekleno, porcelanasto belo in rujavo prsteno blago, raznovrstne svetilnice viseče in stoječe,

Hermanove bliskovne svetilnice i prave kroglaste cilindre „Patent Marian“, katere imam samo jaz v zalogi za Kranjsko.

Prezmemam tudi vsa steklarska dela pri stavbah ter jamčim za solidno in točno postrežbo.

DR. Ivan Voves

deželni okrožni zdravnik v Radovljici

naznanja, (19-3)

da je nastopil svoje mesto.

Zobni zdravnik

SCHWEIGER

stanuje v

hótelu „Pri Maliči“

II. nadstropje, št. 25-26.

Ordinuje vsak dan od 9.-12. ure dopoldne in od 2.-5. ure popoldne. (2-11)

Ob nedeljah in praznikih od polu 10. do polu 1. ure.

Najnovejše zobe, zobovja in plombiranje.

Brata Eberl

Ljubljana, Francišksanske ulice št. 4.

Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljnate barve, lak in pókost.

Glavni zastop

Bartholijevega originalnega karbolineja

Maščoba za konjska kopita in usnje. (5-11)

Hiša

z lepim vrtom, poleg katere so tudi njive in senožeti, tako da se vrt lahko razširi in napravi tudi drevored, v najlepšem kraju Škofje-loškem, pripravna za letovišče, gostilniško obrt, ki se že zdaj tu izvršuje, ali za kupčijo,

(22-3) **se prodá.**

Več se izvé pri lastniku Franu Fojkarju v Škofji Loki. (482-3)

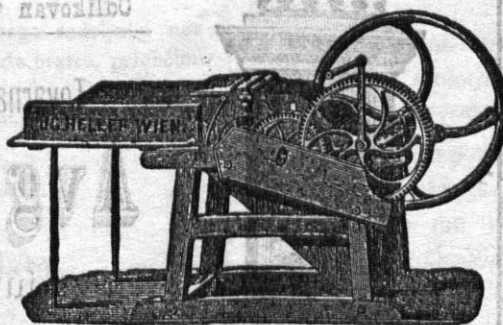
Jurčiča zbrani spisi

XI. zvezek

dobiva se v „Narodni Tiskarni“, pri Ant. Zagorjanu in v vseh knjigarnah.

Cena nevezanemu izvodu 60 kr., vezanemu 1 gld.

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mline za žito
rezalnice za krmo
samodelujoče
aparate proti peronosperi
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v občé: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastopj in poštne prostó. (468-6) (17-6)

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Ign. Faschinga udove

ključavničarica v Ljubljani, Suknarske ulice šte. 3

priporoča bogato svojo zalogo **štedljivih ognjišč** solidnega dela po najnižjih cenah in vsprejema tudi vsakovrstna **stavlinska dela.** (7-11)

Zunanja naročila izvršujejo se točno.

A. Schäffer

rokovičar in obvezarijar
Kongresni trg 7. **Ljubljana** Kongresni trg 7.

Velika zaloga vseh

kirurgičnih obvez in kilnih pasov.

Velika izbira in zaloga vsakovrstnih rokovic iz c. kr. pr. dvorne tovarne J. E. Zacharia na Dunaji; zavratnikov, manšet, angleških in francoskih dišav, modercev itd. (4-11)

Založba tovarne

pri

Franju Detter-ju v Ljubljani

na Starem trgu št. 1, nasproti železnemu mostu.

Tu se dobivajo vsake vrste kmetijski stroji, kakor tudi blagajnice, varne pred tatam in ognjem.

P. n. gospodinjnam, šiviljam krojačem in čevljarjem priporočam svoje izvrstne

šivalne stroje

mного ceneje, nego drugod za katere tudi 5 let jamčim (garantiram). (8-11)

Popravila izvršujejo se pri meni točno in po ceni.

Karol C. Holzer

Ljubljana, Dunajska cesta

(12-11)

zaloga

špirta, žganja, špecerijskega blaga in barv.

(13-11)

Najnižje cene.

Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch
tovarna dožnikov
Ljubljana, Mestni trg 15.

Skrbno izdelovanje

Adolf Hauptmann

tovarna (9-11)

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

v Ljubljani, ob vogalu Resljeve ceste št. 41 v lastni hiši in filijala: Slonove ulice št. 10-12.

„NARODNA TISKARNA“

priporoča po nizkeje ceni

VIZITNICE

v elegantnej obliki.

Odlikovan v Trstu 1882. Srebrna svetinja.

Tovarna peči in glinastih izdelkov

Avgust Drelse

Ljubljana (Kranjsko).

Vsakovrstne peči po najnovejši konstrukciji, bele in barvane od najboljšega blaga, elegantne in cene.

Cevi za dimnike natik z vetrovim ravnalcem. (14-11)

Okraski pri stavbah, nakit pri cerkvenih stropih in okrajkih, neprežigljava opeka in vse v glinarsko obrt spadajoče stvari.